

wännen har jag älskat i flera Herrans år,
Men jag tror att den wännen mig försmår.

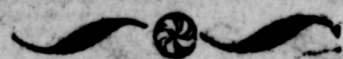
2. Men den som är riker och penningar
har, Ja han hafwer ett så underligt förswar.
Ja han får wara nöjder ja han får wara
glad, Han får taga hwilken wännen han
will ha.

3. Men den som är fattig och inga pengar
har, Han får lefwa så förnöjder och så glad,
Som foglarna på qwistar de bygga sina bo,
Uti skogen der hafwa de sin ro.

4. Ja Gossen han sade till Flickan så
här: Kom sätt dig neder och hwila dig en
stund, Haf tack min kära Gosse det aår
mig intet an, Du får ej bli min kära fäste-
man.

5. Ja Gossen han talte till Flickan så
ord, Du har brutit det du lofwade och swor,
Det kärleksbandet wi hopfnutit det har du
sjelf upplöst Och mitt hjerta det swider i
mitt bröst.

6. Till eder will jag tala som Flickor
håller kär Och besinna huru falska de är,
Den kärlek de bewisar och falskheten gör,
Men jag tror att de lönen skall få.

Kostar 1 skilling banko.

Trenne alldeles nya och mycket wackra

Wisor,

Den Förste:

Soldaten ifrån friget kom, hurra, &c.

Den Andra:

Liksom en liten Lilja ur dalen jag upprann, &c.

Den Tredje:

En wisa will jag sjunga och skrifwa så här, &c.

Sjunges efter egna behagliga melodier.

Lindöping, 1846. A. Petré & Sons Bocktryckeri.

Den Första:

Soldaten ifrån friget kom, hurra, Hör du
Soldat hvarifrån kommer du, Dina byror
äro spruckna midt i tu, hurra hurra hurra.

2. Soldaten sig in på Wärdshuset gick,
hurra, Han söp, han åt, han drack dermed
Och Krögerkan gick uppå golfwet och gret,
hurra hurra hurra.

3. Och hör du matmoder hwad gråter
du för? hurra, Gråter du för ölet som på
bordet står? Tror du att jag alls inga pen-
ningar har? hurra hurra hurra.

4. Jag gråter ej för ölet som på bordet
står, hurra, Men jag hade en vän för fem-
ton år, Jag tror det är den som framför
mig står, hurra hurra hurra.

5. Och hur har di barnena blifwit all,
hurra, När jag reste bort då war det blott
en, Nu är det wäl fem, hur kommer det till?
hurra hurra hurra.

6. Och hur skall wi dela de barnena små,
hurra, Den största gossen den tager jag, De
andra fyra får du wäl ha, hurra hurra hurra.

7. Det kom ett falskt bref ifrån Preußen till mig, hurra, Att du war död och begrafwen med sång, Derföre så tog jag en annan till man, hurra hurra hurra.

8. Nu hafwer Preußen slutat frig, hurra, Nu reser jag åt Preußen igen, Far gossen med mej och lemnar dej, hurra hurra hurra.

Den Andra:

Liksom en liten Lilla ur dalen jag upprann, Jag war den enda trösten för min fader; Jag war den enda trösten allt wid min Moders bröst, Jag deras framtidsdagar skulle lätta; De wäntade af mig på framtiden att bli den enda trösten allt för min Far och Mor, De sade du är vår enda Dotter uppå jorden.

2. Den helga Michaeli 1843, Då war min Bröllopsdag, på denna jorden, Då firades mitt Bröllop med glädje och med fröjd Af mina släktingar och ungdomswänner; De lyfkan önska då att wi skulle sammangå, I glädje, fröjd och sällhet på jorden lefwa så, Och njuta många år och glädjedagar.

3. Wi uti lust och fröjd på denna glädjedag Tillsamman med hwarandra oss fröjda, Men astone kom, då glädjen blef stäckt, Den unga Bruden hastigt nedsjuknar; Be-

tänk du unga Brud, din sköna Brudeskud, Beskådar nu din Brudgum, sorgesfull, wid sängen; Och se hans tårar moderligen rinna.

4. Det war den 3dje dagen, Då mina wänner kommo in till min säng, och togo mig wid handen; De togo af mig afsked och tackade för allt godt, För all den fröjd och sällhet, som de egde; De önskade mig då, Att jag måtte snart uppgå ur detta plågo-läger, Och på dem helsa då, Tillsammans med min make den jag älskar.

5. Wi tänkte ej på döden när wi till Kyrkan for, Att detta unga Brudpar ihopwiga; Wi sågo den unga Bruden uti sin guldne frans, Och hörde detta bandet sammanfnytas, Men döden skref ett bud, Att det skall snart bli slut, Det bandet skall upplösas, som i nu knöt ihop, Och detta budskap snart wi fingo erfara:

6. En gäst han kom objuden, den wi ej wäntadt på, Den 4:de Bröllopsdagen wi firde; Ja, den på blackiga hästen, Han icke bjuden war, Hans helsning war oss mycket obehaglig; Han klappar på ditt bröst, Lag afsked af din tröst, En bättre vän dig wäntar i denna falla höst, Din själ till annat Bröllop han will bjuda.

7. Farwäl min kära Brudgum, Farwäl min bästa vän, Farwäl min hulda Fader och ömma Moder; Det wäntar mig gäster allt uti Himmelen, Och Brudgummen har länge på mig wäntat, Och Mefisedef äst

den öfwerste Guds Prest, Han will mig
sammanwiga i de utwalda's krets, Och
Herren Jesus sielf will bli min Brudgum.

8. Skall jag mig då försinka wid detta
första bud, Den Himmelske Brudgummen
till mig sänder? Jag ser de Heliga Englar,
som mig ledsaga wäl, En högre Brud de mig
der wilja tillreda, De mig wilja kröna nu,
att jag blir Christi Brud, De mig nu ha
bewisat en bättre Bröllopsal, I himmelen,
i de utwalda's boning.

9. Och nu den unga Bruden wi bära
uppå bår, Och detta lif med våra tårar
twätta; nu will jag ock beklaga den unga
Brudgummen, Som nu med sorgset hjerta
måste wandra, Och mörk den aften blef,
När du din brud fick se Af döden wara ta-
gen, och sliten ifrån dig, Du går nu ensam,
sorgsen, uppå jorden.

10. Nu slutar jag min wisa ty handen
är så tung, Och beder Gud astorka edra
tårar; Hon kommer snart och bjuder Sin
fära Far och Mor Och sin sorgnedslagne
fära Brudgum: Kom till mig i det land,
På andra sidan strand, Der jag nu hafwer
ankrat uti Brudgummens samn, Ett ewigt
Bröllop de åt mig der tillreda.

11. Och nu den unga Bruden wi följa
till sin graf, Att detta unga stoftet neder-
gömma; Wi hörde uti Kyrkan en trogen
förebön För det begrafna lifets fära Moder:
Gif henne frost och mod Att hon med tåla-

mod Kan gå det land till mötes, Der Dott-
ren redan bor Och sig i nya Bröllopsklä-
der, kläder.

12. Det war den andra dagen, Då hör-
de wi en röst, Att Jesu Blod tillfyllest för
dig runnit; Din Dotter på dig väntar,
Beställ nu om ditt hus, Du skall för Him-
melens herrskap snart framwandra, Och se
din Dotter der, Bland Englarne hon är
Och lifsom en stjerna lyser för dig der, I
ewighet som en Brud hon för dig lyser.

13. Välkommen, ack! välkommen, till
mig min goda Mor, Har ni från sorgedalen
tagit afsked? Och nu till oss inkommit i detta
fröjdeland, I denna Himlastadens Bröllops-
salar; Hwar är min vän och far, Som
jag har lemnadt qwar, Skall han nu längre
wandra uti den präfningsdal Och kämpa för
det målet wi ha hunnit.

14. Om någon will weta hwar detta har
händt, Eä är det uti Mal Alexanders socken,
Det war wäl uti Wästhult de klädde sig
till fröjd, Men deras fröjd blef uti sorge-
falken blandad; I Enkomänner nu, Tag
eder tröst till Gud, I får de andra en gång
råka, Hos Gud i Himmelen; I Englars
fröjd i dem der får omfamna.

Den Tredje:

En wisa will jag sjunga och skrifwa så
här Skicka den till lilla wännen så får, Den